

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Δεκεμβρίου 2019 — Ministero della Giustizia, εκπροσωπούμενο από τον εν ενεργεία Υπουργό κατά GN

(Υπόθεση C-914/19)

(2020/C 87/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείον: Ministero della Giustizia, εκπροσωπούμενο από τον εν ενεργεία Υπουργό

Αναιρεσίβλητη: GN

Άλλοι διάδικοι: HM, JL, JJ

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 10 ΣΛΕΕ και το άρθρο 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, κατά το μέρος που απαγορεύουν τις διακρίσεις λόγω ηλικίας κατά την πρόσβαση στην απασχόληση, στη δυνατότητα κράτους μέλους να επιβάλλει όριο ηλικίας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 16 Δεκεμβρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά Χ.Υ.

(Υπόθεση C-919/19)

(2020/C 87/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Χ.Υ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαισίου ⁽¹⁾ την έννοια ότι τα κριτήρια που προβλέπονται σε αυτό πληρούνται μόνον όταν ο κατάδικος έχει στο κράτος μέλος της ιθαγένειάς του οικογενειακούς, κοινωνικούς, επαγγελματικούς ή άλλους δεσμούς από τους οποίους μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι η εκτέλεση της ποινής στο εν λόγω κράτος μπορεί να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξή του, και ότι συνεπώς το άρθρο αυτό αντιτίθεται σε διάταξη εθνικού δικαίου, όπως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α, του νόμου 549/2011 (όπως ισχύει έως την 31η Δεκεμβρίου 2019), που επιτρέπει στις εν λόγω περιπτώσεις την αναγνώριση και εκτέλεση καταδικαστικής αποφάσεως απλώς και μόνο βάσει της συνήθους διαμονής η οποία καταχωρίστηκε τυπικά στο κράτος εκτέλεσεως, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη εάν ο κατάδικος έχει στο εν λόγω κράτος συγκεκριμένους δεσμούς που μπορούν να ενισχύσουν την κοινωνική επανένταξή του;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού την έννοια ότι, ακόμη και στην περίπτωση που ρυθμίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαisiού, η αρμόδια αρχή του κράτους εκδόσεως οφείλει να εξακριβώσει, ήδη πριν από τη διαβίβαση της αποφάσεως και του πιστοποιητικού, ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτελέσεως εξυπηρετεί τον σκοπό της διευκολύνσεως της κοινωνικής επανεντάξεως του καταδίκου, και η προαναφερθείσα αρχή οφείλει συγχρόνως να αναφέρει στο μέρος δ', σημείο 4, του πιστοποιητικού τις συλλεγείσες για τον σκοπό αυτό πληροφορίες, ιδίως εάν ο κατάδικος, στο πλαίσιο της γνώμης που εξέφρασε κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού, ισχυρίζεται ότι έχει συγκεκριμένους οικογενειακούς, κοινωνικούς ή επαγγελματικούς δεσμούς στο κράτος εκδόσεως;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως-πλαisiού την έννοια ότι υφίσταται λόγος μη αναγνώρισεως και μη εκτελέσεως καταδικαστικής αποφάσεως και όταν, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαisiού, δεν αποδεικνύεται, παρά τη διαβούλευση που προβλέπει η παράγραφος 3 της εν λόγω διατάξεως και την ενδεχόμενη παροχή των λοιπών αναγκαίων πληροφοριών, η ύπαρξη οικογενειακών, κοινωνικών, επαγγελματικών ή άλλων δεσμών από τους οποίους μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτελέσεως μπορεί να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισεως σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzgericht (Αυστρία) στις
20 Δεκεμβρίου 2019 — Titanium Ltd**

(Υπόθεση C-931/19)

(2020/C 87/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Titanium Ltd

Καθής: Finanzamt Wien 1/23

Προδικαστικό ερώτημα (¹)

Έχει ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» την έννοια ότι πρέπει να υπάρχει σε μόνιμη βάση κατάλληλη υποδομή σε ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους και, ως εκ τούτου, επιβάλλεται να απασχολείται στην εγκατάσταση το προσωπικό του παρέχοντος υπηρεσίες ή δύναται να θεωρηθεί ότι υφίσταται «μόνιμη εγκατάσταση» ακόμη και χωρίς ανθρώπινο δυναμικό στη συγκεκριμένη περίπτωση της φορολογητέας εκμισθώσεως ακινήτου κείμενου στην ημεδαπή η οποία συνιστά απλώς παθητική παροχή υπό μορφή ανοχής;

(¹) Για την ερμηνεία της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/8/ΕΚ (ΕΕ 2008, L 44, σ. 11), καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (ΕΕ 2011, L 77, σ. 1).